

[Finansministeren.]

til Begrænsning af Indførselen. Dette er i fuld Overensstemmelse med Forudsætningen for den gældende Valutalov, idet man ogsaa dér har ment, at man i nogen Grad kunde bruge Toldforanstaltninger til at begrænse Importen, saaledes at andre importbegrænsende Midler i tilsvarende Grad kunde afsvækkes.

Hvad angaar Fremskaffelsen af Indtægter, har ingen — i hvert Fald ikke officielt i Rigsdagen — taget Afstand fra de Synspunkter, jeg fremsatte allerede i Foraaret, at det gjaldt for Rigsdagen om at fremskaffe de Midler, som var nødvendige paa Grund af Indtægternes Svigten. Naar man ikke har villet ind paa disse Forslag tidligere, har det ikke været af principielle Grunde, fordi man ikke vilde dække Nedgangen i Indtægter, men man har, som man ofte er tilbøjelig til, skudt det ubehagelige ud saa længe som muligt. Men der kommer jo en Tid, da man ogsaa skal til det ubehagelige, og dette Tidspunkt mener jeg nu maa være kommet for Rigsdagen, saaledes at man nu maa tage Stilling til, hvorledes denne Dækning skal tilvejebringes, og jeg tror, at jeg her har fremsat Forslag, som nogenlunde svarer til de Forudsætninger, der har været fremme under de tidligere Forhandlinger.

Det finansielle Resultat af disse mange Ændringer i Toldloven er i og for sig ikke stort; at skaffe en samlet Ekstraandtægt paa 5 Mill. Kr. i indeværende Aar kan ikke siges at være noget overmaade stort finansielt Skridt. Men jeg har ment, at naar man gjorde et saadant Forsøg paa at faa forøgede Indtægter ad den indirekte Beskatnings Vej, maatte man samtidig søge at faa forøgede Indtægter ved direkte Skatter, og de 2 andre Forslag, jeg har forelagt, har ogsaa til Formaal at supplere de 5 Mill. Kr., der her er Tale om, saaledes at det Beløb paa 20 Mill. Kr., som Indtægterne menes at ville svigte med, kan blive dækket.

Med Hensyn til Lovens Gyldighed foreslaas det, at de Satser, der indeholdes i Lovforslaget, skal gælde til Udgangen af Marts Maaned 1934, altsaa 1½ Aar, idet jeg mener, at hvis man skal regne med nogen valutamæssig Virkning i den Tid, der kommer, kan det ikke nytte at vedtage en Lov for ½ Aar. Men dette forandrer naturligvis paa ingen Maade den Linie, der er angivet ved, at man indfører en Begrænsning, nemlig at det ikke er et *principielt* Forslag, og at man ikke tilsigter at opretholde en Lovgivning af denne Art længere end højst nødvendigt. Det er en *midlertidig* Lovgivning, der foreslaas paa Grund af de ekstra-

ordinære Forhold, Midlertidigheden er præciseret ved en kort Gyldighedsfrist for Lovforslaget, og det betyder altsaa, at man ikke foretager principielle Ændringer i sit Syn paa Spørgsmaalet om, hvorledes Indtægter skal tilvejebringes, eller hvorledes en Toldlov i det hele taget skal affattes. Det er muligt, at man til sin Tid vil bevare nogle af de Ændringer, der her foreslaas, hvis de nu vedtages, det er muligt, at man vil lade dem bortfalde, det er muligt, at man vil gøre andre Ting; det er ikke til at sige i en saa bevæget Tid som den, vi er inde i, men Forslagene fremsættes nu som det, de er, Led i en midlertidig Plan til at skaffe de nødvendige Indtægter for Staten og Led i Bestræbelserne for gennem Forslag af denne Art at medvirke til, at Valutaspørgsmaalet bliver mindre vanskeligt at løse, at det bliver mindre vanskeligt at finde de andre Midler, som skal tages i Brug til dets Løsning.

Jeg skal endelig tilføje, at jeg ved Forslagets Udarbejdelse har taget Hensyn til et Punkt, som maa interessere alle Mennesker, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt de foreslaaede Toldsatser vil betyde en Prisforhøjelse eller ej. Det er naturligvis ikke muligt for mig at sige her, at der ikke vil komme nogen Prisforhøjelse i den Tid, disse Toldsatser foreslaas at skulle have Gyldighed; men jeg har i Forslagets § 3 optaget en Bestemmelse, som i hvert Fald vil kunne hindre, at der kommer Prisforhøjelser, som ikke er begrundede, idet det foreslaas, at

„Finansministeren er bemyndiget til efter Forhandling med Handelsministeren helt eller delvis at ophæve de i nærværende Lov foretagne Ændringer af Toldloven eller til at nedsætte de herved forhøjede Toldsatser, for saa vidt Toldforhøjelserne giver Anledning til saadanne Prisforhøjelser for tilsvarende her i Landet fremstillede Varer, som ikke er begrundet i forøgede Produktionsomkostninger.“

Jeg har ment, at det vilde være nyttigt at have en saadan Paragraf, saaledes at man ved, at hvis man forsøger at bruge de her foreslaaede Ændringer i Toldloven til Prisforhøjelser, som ikke har en økonomisk Begrundelse i Forholdenes Udvikling, saa vil der være Mulighed for at lade Toldsatserne forsvinde. Jeg vil antage, at en saadan Bestemmelse vil bevirke, at der ikke fremkommer Misbrug af en eventuel Situation med Hensyn til Prisforhøjelse, saa længe denne Lov gælder.

Det er almindelig Sædvane i den danske